

Dansk Folkeparti mener, det er trist, at man ikke kunne mande sig op til at give regeringen et klart mistillidsvotum, få det folketingsvalg, som landet har behov for, og få en anden regering. Det har ikke været muligt i dag, for der er ikke flertal for en mistillidsdagsorden. Det bliver kun til denne dagsorden, som regeringen i nattens mulm og mørke har forfattet sammen med Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten bag Statsministeriets glasdøre, og det må vi andre beklageligvis tage til efterretning.

Helge Adam Møller (KF):

»Det skal være anstændighedens årti.« Kan statsministeren gentage dette citat i dag her fra denne talerstol uden at slå blikket ned?

Om man har tillid til en person afhænger jo ikke af, om personen begår fejl. Nej, det afhænger først og fremmest af, om personen taler sandt, og jeg spørger: Kan man have tillid til en person, der taler usandt? Og jeg spørger: Kan man have tillid til en person, der glider uden om ansvaret og lægger det over på en uskyldig person? Jeg håber, Folketinget er enigt med mig i, at en person der optræder på en sådan måde, kan man ikke have tillid til. Men det kan jo desværre dokumenteres, at statsministeren har opført sig på netop den måde, jeg lige har beskrevet, altså som en person der ikke taler sandt, og lad mig gøre det:

Tirsdag den 5. november om eftermiddagen holdt statsministeren et pressemøde efter et langt møde i Det Udenrigspolitiske Nævn, og statsministeren startede med en erklæring, som jeg har en nøjagtig udskrift af. Statsministeren sagde i starten af sin erklæring to markante ting, nemlig for det første, at han havde taget hovedansvaret fra starten, og for det andet, at der ikke skulle snakkes udenom. Det er for mig klingende klart i lodret modstrid med sandheden. Kan det dokumenteres? Ja, det kan det.

For det første: Lad os tage pressemødet fredag den 1. november om eftermiddagen, altså 18 timer efter, at Rushdie havde fået at vide, at han var uønsket i Danmark. Statsministeren sagde ikke meget på det pressemøde, men han blev citeret i samtlige landets aviser dagen efter for at sige, at han var orienteret om beslutningen. Men det var usandt. Statsministeren var ikke orienteret om aflysningen af besøget. Statsministeren traf selv beslutningen. Han sad for bordenden den 10. oktober, han ledede mødet, og det var ham, der traf konklusionen. Når statsministeren kun sagde, at han var orienteret,

vildledte han altså pressen og offentligheden. Det var usandhed nr. 1.

For det andet: Samme dag, fredag den 1. november om eftermiddagen, beder statsministeren kulturministeren om at ringe til Salman Rushdie, og ifølge Rushdie, som er citeret i adskillige danske aviser, sagde kulturministeren, at det danske folk var pinligt berørt over justitsministerens indrejseforbud. Det var usandhed nr. 2, for det var statsministeren, der traf beslutningen om, at Salman Rushdie ikke kunne komme til Danmark. Justitsministeren fulgte blot sin chefs ordre, hvad skulle han ellers gøre?

For det tredje: Under hele pressemødet fredag den 1. november udtalte statsministeren sig så valent, så uklart og så undvigende, at offentligheden og samtlige tilstedeværende fik den klare opfattelse, at det var justitsministeren, der havde truffet beslutningen. Statsministeren lagde altså ansvaret på justitsministeren. Det var usandhed nr. 3.

Den næste dag, altså om lørdagen, fastslår samtlige aviser, Det Fri Aktuelt, Politiken, Berlingske Tidende, Jyllands-Posten og adskillige udenlandske, at ansvaret alene er justitsministerens, og at han bør gå af. Men hvem har ansvaret for alle disse forsider og ledere? Det har statsministeren jo, for han ved, at alt, hvad der står i aviserne om justitsministeren, er usandt. Men gør statsministeren noget som helst, for at sandheden skal komme frem, nemlig at det er statsministeren, som har ansvaret og ikke justitsministeren? Nej, statsministeren svigter sin i den situation helt uskyldige justitsminister.

Gør statsministeren sin skade god i løbet af lørdagen? Nej! I løbet af søndagen? Nej! Statsministeren har et pressemøde for åben skærm sent søndag aften efter et møde, der har varet 8-9 timer, og her har statsministeren mulighed for at rette misforståelsen og rense sin justitsminister. Men hvad siger statsministeren for åben skærm? Statsministeren siger, at han ikke vil kommentere den rolle, justitsministeren har spillet. Er det en leder, en statsminister, man kan have tillid til?

Men det bliver værre endnu. Onsdag den 6. november er der spørgetid her i salen, og statsministeren bliver spurgt, hvad årsagen er til, at justitsministeren ikke kunne få rettet den pressemeldelse, ministeriet skulle udsende torsdag den 31. om aftenen. Men statsministeren vil ikke svare. Det kan forklares i Det Udenrigspolitiske Nævn, siger statsministeren. Men heldig-